

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci **žalobkyně: V. T.**, nar. „X“, státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky, bytem v ČR Hradecká 278, 535 01 Přelouč, trvale bytem „X“, zast.: Mgr. Marek Sedlák, advokát se sídlem Příkop 8, Brno proti **žalovanému: Ředitelství služby cizinecké police**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2017, č. j. CPR-26561-2/ČJ-2016-930310-V234

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-26561-2/ČJ-2016-930310-V234 ze dne 9. 3. 2017 s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba a její okolnosti

Žalobou podle § 172 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) žalobkyně napadla rozhodnutí označené ve

výroku I. tohoto rozsudku. Tímto rozhodnutím ze dne 9. 3. 2017 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 22. 9. 2016. Správní orgán prvního stupně – Krajské ředitelství police hlavního města Prahy, Odbor cizinecké police, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort rozhodl o správním vyhoštění žalobkyně s dobou neumožnění vstupu na území států Evropské unie 18 měsíců a stanovil dobu k vycestování 20 dní.

Žalobkyně v žalobě tvrdila, že rozhodnutí je nezákonné. Nezákonnost spatřovala v tom, že v minulosti jí byl umožněn dlouhodobý pobyt na území ČR, následně však došlo k jeho zrušení. Proti tomuto správnému rozhodnutí podala žalobkyně již dříve žalobu vedenou u zdejšího soudu pod zn. 52 A 62/2016. Žalovaný měl tak se svým rozhodnutím o vyhoštění vyčkat výsledku tohoto řízení, měl řízení přerušit. Dále uvedla, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný neuvedl důvody, pro něž byla žalobkyni stanovena lhůta zákazu vstupu na území států EU v trvání 18 měsíců.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím ze dne 9. 3. 2017, č. j. CPR-26561-2/ČJ-2016-930310-V234 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 22. 9. 2016 č.j. KRPA-285246-34/ČJ-2016-000022. Správní orgán prvního stupně – Krajské ředitelství police hlavního města Prahy, Odbor cizinecké police, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort svým rozhodnutím opřeným o ust. § 119 odst. 1, písm. c) zákona o pobytu cizinců rozhodl o správním vyhoštění žalobkyně s dobou neumožnění vstupu na území států Evropské unie 18 měsíců a dle § 118 odst. 3 téhož zákona stanovil dobu k vycestování 20 dní.

Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl poté, co žalobkyně se ve správním řízení odvolala proti rozhodnutí prvostupňového orgánu, který vydal rozhodnutí o vyhoštění. Jediným odvolacím důvodem ve správním řízení bylo to, že správní orgán prvního stupně rozhodl o vyhoštění, aniž by řízení přerušil a vyčkal rozhodnutí zdejšího soudu ve věci zrušení povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí (vydaném až po rozhodnutí správního soudu ve věci dlouhodobého pobytu) uvedl, že odvolání je nedůvodné. Žalobkyně pobývala delší dobu na území ČR neoprávněně a bez víza. Odkázal na presumpci správnosti správního rozhodnutí a podotknul, že správní orgán prvního stupně již v průběhu řízení rozhodl tak, že návrhu na přerušení řízení nevyhověl. Žalobě nebyl přiznán odkladný účinek a nebyl zde důvod k přerušení. Dále popsal okolnosti a důvody zrušení dlouhodobého pobytu a rovněž to, že správní orgán dostatečně zkoumal možné důsledky vyhoštění. Taktéž se dostatečným způsobem vyjádřil ke stanovení 18 měsíční lhůty pro zákaz vstupu na území států EU.

III. Argumentace žalobce – žalobní body

Jak uvedeno obecně shora, žalobkyně namítá, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné. Nezákonnost spatřuje v tom, že v minulosti jí byl umožněn dlouhodobý pobyt na území ČR, následně však došlo k jeho zrušení. Proti tomuto správnému rozhodnutí podala žalobkyně již

dříve žalobu vedenou u zdejšího soudu pod zn. 52 A 62/2016. Žalovaný měl tak se svým rozhodnutím o vyhoštění vyčkat výsledku tohoto řízení, měl řízení přerušit. Jedná se tak žalobní bod, kterým doslova opakuje odvolací námitku ze správního řízení

Dále uvádí, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný neuvedl důvody, pro něž byla žalobkyni stanovena lhůta zákazu vstupu na území států EU v trvání 18 měsíců. Obecně též odkázala na nedostatek náležitostí odůvodnění napadaného odvolacího správního rozhodnutí. To má za následek jeho nepřezkoumatelnost.

IV. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že navrhuje zmítnutí žaloby. Poukázal na to, že žalobkyně v řízení před soudem opakuje tutéž argumentaci jako před správním orgánem. Odkázal proto stručně na odůvodnění svého rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. Ve věci rozhodl (se souhlasem účastníků) bez nařízení jednání.

Žaloba není důvodná.

Podle § 119 odst. 1, písm. c), bod 2. zákona po bytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států c) až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Podle ust. § 119a odst. 2 téhož zákona rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.

Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád odůvodnění (rozhodnutí – pozn. soudu) se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Správní orgán prvního stupně a následně odvolací správní orgán odvolací rozhodly ve věci správního vyhoštění plně v intencích shora uvedených ustanovení zákona o pobytu cizinců. Jejich rozhodnutí byla dostatečně odůvodněna způsobem jak vyžaduje správní řád.

K první žalobní námitce – nepřerušení správního řízení – je třeba uvést, že v předchozím soudním řízení nejprve správní soud k návrhu žalobkyně nepřiznal odkladný účinek žalobě

proti zrušení povolení k dlouhodobému pobytu (dne 14. 7. 2016). Následně dne 23. 8. 2016 správní orgán prvního stupně nevyhověl žádosti o přerušení řízení, poté vydal dne 22. 9. 2016 meritorní rozhodnutí. Žalovaný se k totožné odvolací námitce žalobkyně ve svém rozhodnutí vyjádřil na straně 4 napadeného rozhodnutí. K tomu soud již toliko dodává, že z ustanovení § 64 správního řádu ani jiného ustanovení neplyne, že správní orgány byly povinny řízení přerušit. V dané věci se sice bez přihlédnutí ke konkrétním okolnostem jednalo o řízení na sobě v jistém smyslu závislá (pokud by nebylo zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu, nebylo by patrně nutné rozhodovat o správním vhoštění). Avšak správní orgány řádně uvedly, proč k přerušení řízení nebylo přistoupeno.

Dle ustálené judikatury platí, že samu okolnost, že soud (zde je na místě uvést správní orgán) nepřisvědčil argumentaci účastníka řízení, nelze bez dalšího považovat za porušení jeho práv. Právo na spravedlivý proces nelze vykládat tak, že jde o právo jednotlivce na vyhovění jeho návrhu či na rozhodnutí v jeho prospěch (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. III. ÚS 2773/11, dostupné na <http://nalus.usoud.cz>).

K tomu soud též dodává, že není smyslem soudního přezkumu podrobně a opakovaně uvádět již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006–86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012–47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud v jiném svém rozhodnutí též uvedl, že uvedení konkrétních žalobních námitek nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v odvolání, či snad pouhým odkazem na takové podání již proto, že odvolací námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí, než které bylo předmětem přezkumu krajským soudem (rozhodnutí žalovaného). Žalobce je povinen jím spatřované důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí správního orgánu v žalobě explicitně uvést a vymezit tak rozsah soudní kontroly správního rozhodnutí (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 2. 1995, čj. 6 A 15/94 39, SP č. 136, rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005–74).

K druhé žalobní námitce – nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí – soud uvádí, že tato je zcela nepřiléhavá. Jak správní orgán prvního stupně, tak žalovaný ve svých rozhodnutích řádně a dostatečně odůvodnili stanovenou délku neumožnění vstupu na území států EU. Úkolem soudního přezkumu není opakovat skutečnosti uvedené ve správních rozhodnutích. Správní orgány své rozhodnutí dostatečně odůvodnily, přičemž správní orgán prvního stupně pro své závěry vycházel též z kusých odpovědí žalobkyně při výslechu provedeném dne 27. 7. 2016.

S ohledem na shora uvedená zjištění lze uzavřít, že rozhodnutí žalovaného a potažmo správního orgánu prvního stupně bylo v dané věci přiměřené, respektující zásadu individualizace a vycházelo ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 25. května 2017

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v.r.
s o u d c e

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová